

FORMACJA NA WRZESIEŃ 2024

1. Ewangelia wg św. Łukasza 12,1-12 – *Męstwo w ucisku*

2. Zdanie do powtarzania we wrześniu - „*Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co mówić należy*” (Łk 12,12)

3. Komentarz do perykopy biblijnej

Najważniejsze są trzy sprawy. Po pierwsze, przekonanie o decydującej roli Ducha Świętego, który wszystkiego nas nauczy w konkretnym momencie, po drugie – mając świadomość obecności Parakleta – jesteśmy nie tyle zaproszeni, co wezwani do odważnego głoszenia Chrystusa i Jego Ewangelii, wreszcie po trzecie, - powtarzając za św. Pawłem - „*biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii*”. Uczeń Chrystusa powinien głosić Ewangelię publicznie, z narażeniem życia. Wiemy, że Ewangelię głosi się nie tylko słowem płynącym z głębokiej wiary, lecz życiem prawdziwie chrześcijańskim.

Zabrzmiało to mocno, ale bardziej trzeba się bać odrzucenia przez Boga niż utraty życia. Trzeba nam nieustannie wzywać Ducha świętego, abyśmy opierali się nie na sobie i własnej mądrości, ale zechcieli głosić mądrość Bożą, mądrość płynącą z miłości Jezusa Ukrzyżowanego.

A skoro o Ukrzyżowanym... Niedawno w jednym z niedzielnych kazań nasz Misjonarz dzielił się swoim ważnym doświadczeniem w wczesnych latach kapłańskich, gdy prowadził wraz z innym Konfratrem misje parafialne. Zaczął właśnie naukę dla młodzieży. W kościele było ponad 400 osób (były to lata 90-te). Nie byli zainteresowani nauką, ani rekolekcjami. Było głośno, brakowało skupienia. Proboszcz wydawał się być bezradny wobec takiej postawy młodych ludzi.

W pewnej chwili Misjonarz podniósł do góry krzyż misyjny i powiedział – „*Popatrz na krzyż*” i schodząc w kierunku młodzieży powtórzył te słowa jeszcze dwa razy. W kościele była całkowita cisza. „*Popatrz na krzyż*”... i coś się obudziło w sercach rekolektantów, coś tak ważnego, że skupiło całkowicie uwagę.

Tak działa Duch Święty – przychodzi z pomocą, przemienia i wszystko czyni owocnym, szczególnie w sytuacjach, po ludzku, niełatwych.

Przychodź więc i do nas nieustannie Pocieszycielu i objawiaj moc pośród wydarzeń i chwil, w których najbardziej Ciebie potrzebujemy.

4. Cudowny Medalik – znak miłości i mocy Bożej

W omawianej na ten miesiąc perykopie biblijnej (Łk 12,1-12) znajdują się takie słowa – „*U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli*” (Łk 12,7)

Kiedyś do kancelarii przyszedł mężczyzna, która wyraźnie miał problemy ze swoimi emocjami. Wpadał w skrajne nastroje, czasami robiło się niebezpiecznie. Historia jego życia była wypełniona trudnymi doświadczeniami. Można powiedzieć, że balansował między niebem a piekłem. Był zdolny do różnych czynów. W kancelarii ta skrajność różnych pragnień objawiła się z wielką mocą. Na propozycję spowiedzi odpowiedział pozytywnie. Ksiądz mający tego dnia dyżur w kancelarii zaproponował, by się do niej przygotował i zaprosił na jutrzejszy dzień, gdy wypadał Pierwszy piątek miesiąca. Chcąc go umocnić w dobrym postanowieniu chciał mu ofiarować Cudowny Medalik. „*Ja taki medalik mam*” – odpowiedział mężczyzna i wyciągnął portfel, w którym ten medalik przechowywał.

Można być pewnym, że uchroniła go Maryja. To Jej obecność sprawiła, że ostatecznie nie uczynił rzeczy najgorszych. To Ona – nasza najlepsza Matka nieustannie zapewniała go, że Bóg go kocha, że oddał za niego swoje życie, że wszystko może uratować, skoro „*wszystkie włosy na głowie są policzone*”.

O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

5. Patron miesiąca września – Św. Wincenty a Paulo

Ksiądz, patron dzieł miłosierdzia. Urodził się w roku 1581 we wsi Pouy, która od roku 1828 przyjęła nazwę St Vincent-de-Paul. Święcenia kapłańskie otrzymał w roku 1600. Jego życie obfitowało w różnorodne zdarzenia, np. W roku 1605 w czasie podróży morzem z Marsylii do Narbonne wpadł w ręce piratów afrykańskich i przebywał w niewoli w Tunisie przez 2 lata. W roku 1617 zajął się pracą misyjną, w Foleville jego kazanie misyjne zaowocowało licznymi nawróceniami i spowiedziami generalnymi. To doświadczenie dało początek Zgromadzeniu Misji, które oficjalnie powstało w roku 1625. Wraz z św. Ludwiką de Marillac założył Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia (szarytki). Jest ojcem wielkiej Rodziny Wincentyńskiej.

Nasz Patron odznaczał się szczególną cnotą miłosierdzia. Wśród licznych zajęć zawsze dbał o wewnętrzne zjednoczenie z Bogiem. Akcentował wagę modlitwy. Nic dziwnego, że jednym z jego najbardziej znanych powiedzeń są słowa – „*Dajcie mi człowieka modlitwy, a będzie zdolny do wszelkiego dobra*”.

Otoczony miłością i szacunkiem zmarł 27 września 1660. Umarł wczesnym rankiem, w poniedziałek. Jego ostatnim słowem było słowo – „*Jezus*”.

Wincenty a Paulo został beatyfikowany w roku 1729 i kanonizowany w roku 1737, natomiast w roku 1885 został ogłoszony patronem wszystkich katolickich dzieł charytatywnych.

Niech wstawiennictwo Św. Wincentego a Paulo nieustannie pomaga nam pomagać bliźniemu co do duszy i co do ciała. Miejmy w sobie radość i dumę, że należymy do Rodziny św. Wincentego, że życie naszego duchowego Ojca jest dla nas pięknym drogowskazem, jak kochać Boga i bliźniego.

6. Zadanie apostolskie na wrzesień

Zdobyć się na męstwo w doświadczeniach, w pracach apostolskich, także podczas wystąpień publicznych związanych z głoszeniem idei Apostolatu Maryjnego .

Na podstawie „*Podręcznika do formacji... rok B*” – opracował -

ks. Jacek Wachowiak CM